

(Tijdschr. voor Entomologie, dl. XVI, 1873), niet meer teruggevonden schijnt te zijn.

Buitenzorg, December 1929.

De Secretaris der Afdeeling,
J. VAN DER VECHT.

Inlandsche aberraties van *Lepidoptera*.

1. *Pieris napi* L. ab. ♀ *posteromaculata* Reverdin Gekenmerkt door het bezit van een zwart vlekje op het midden van de achtervleugels. In het Belgische tijdschrift „Lambillionea” van November 1929 (Jaargang 29, p. 124) bevindt zich eene mededeeling betreffende deze aberratie van Dr. MEZGER, die ook op onze fauna betrekking heeft. Te Neuilly-sur-Seine (Frankrijk) behoorde half Augustus 1929 een vijfde deel der exemplaren tot bedoelde afwijking; daarentegen was in de tweede helft van Augustus geen enkel exemplaar hiervan te Oisterwijk te bemachtigen. In aansluiting hierop kan ik mededeelen, dat deze aberratie toch wel inlandsch is. Ik geloof echter niet, dat het bij ons een gewone vorm is. Van de vele exemplaren der zomer-generatie, die ik tot nog toe gezien heb, behoorde slechts een enkel ex. tot deze ab. (Stein, L., 19-7-'29, Frater *Van den Bergh* leg.). Onder de voorjaarsgeneratie komt de afwijking zeldzaam voor; inlandsche exemplaren hiervan heb ik nog niet waargenomen.

Dr. MEZGER stelt verder de vraag, welke de oorzaken zijn, die deze afwijking te weeg brengen en die maken, dat ze in de eene streek zeer zeldzaam is, terwijl ze gewoon is op eene andere plaats, die niet zoo ver van de eerste verwijderd is en waarvan bodemgesteldheid en klimaat hetzelfde zijn. Inderdaad is dit een zeer interessant probleem, doch om dit te kunnen bestudeeren, zullen wij eerst beter op de hoogte dienen te zijn van de in ons land voorkomende afwijkingen, waarvan, vooral bij de dagvlinders, onze kennis eigenlijk nog gering is. Het is geenszins uitgesloten, dat bij nader onderzoek de bedoelde vorm lang niet zoo zeldzaam blijkt te zijn, als het schijnt.

Ook bij *Pieris brassicae* L. (ab. ♀ *posteromaculata* Verity) en *P. rapae* L. (ab. ♀ *posteromaculata* Verity) komt

eene gelijke afwijking voor. Van *P. brassicae* heb ik nog geene inlandsche exemplaren gezien, wel van *P. rapae* (Amsterdam, Augustus 1929).

2. *Pyrameis cardui* ab. *sexiespupillata* Verity. Beschreven in „The Entomologist's Record”, 1919, p. 198, en gekenmerkt door het bezit van eene extra witte vlek bij de voorvleugelpunt, overeenkomende met de onderste vlek bij *Pyrameis atalanta* L. VERITY kende slechts ♀♀, die deze afwijking vertoonden. In België daarentegen werden slechts ♂♂ aangetroffen. Ook deze vorm behoort tot onze fauna. In mijn bezit is een ♀, gekweekt uit eene te Amsterdam gevonden rups, uitgekomen 20-7-26. De overeenkomst met *P. atalanta* gaat zoo ver, dat VERITY zelfs een ♀ bezat, dat bovendien ook nog het witte vlekje vertoonde in den oranje band, dat bij de ♀♀ van *P. atalanta* zoo vaak in den rooden dwarsband te zien is en welke afwijking hij ab. *septiespupillata* noemde. Hiervan heb ik nog geen inlandsche exemplaren gezien. Ook uit België zijn ze nog niet bekend, wèl echter uit Noord-Frankrijk. Vermoedelijk is ze toch wel in Nederland aan te treffen.

3. *P. cardui* ab. *ocellata* Rbl. is de in KEER, p. 94, foutief genoemde ab. *kershawii* M'Coy, met blauw gekernde zwarte vlekken langs den achterrand der achtervleugels. De ab. *kershawii* is een Australische vorm. Aan de door KEER genoemde vindplaatsen (p. 417 en 473) kan ik nog toevoegen: Diemen, 16-8-1921.

Amsterdam, Januari 1930.

B. J. LEMPKE.

Acarologische Aanteekeningen CII.

Typhlodromus cucumeris nov. spec. Te midden van talrijke *Tetranychus*, op *Cucumis melo*, Buré (Meurthe et Moselle), Sept., Dr. F. HEIM legit.

Femina. Lang 385, breed 175 μ . Is dus ruim 2 \times langer dan breed, heeft bijna parallelle zijden, is achter rond, en tusschen coxae I en II zeer duidelijk ingedrukt. Het rugschild is overal door een smallen band weeke huid omgeven, alleen achteraan zichtbaar geschubd (schubben aldaar bijna hexagonaal), met 17 paar borsteltjes, waarvan